

7 Αυγούστου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Δομετίου όσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 363). Νικάνορος όσιου († 1519),
κτίτορος τῆς ἰ. μονῆς «Ζάβορδας» Γρεβενῶν. Θεοδοσίου όσιου, προστάτου Ἀργολίδος.
ῥηχος: βαρύς – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. α΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ΄ 14-22.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Αυγούστου, Θ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. γ΄ 9-17 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ΄ 22-34.

Νέα έκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΑΝ
Όμοτ. Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΖΩΗ ΜΕΤΑΞΥ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗΣ

Όρθόδοξοι βιοηθικοί προβληματισμοί
(ΣΤ΄ ἀνατ., σχῆμα 14x21, σελ. 240)

Ἡ ἐπιστήμη τῆς Βιοτεχνολογίας καί Βιοϊατρικῆς θέτει καίρια ζητήματα ἠθικῆς φύσεως πού ἀπτονται τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Στό παρόν ἐπιστημονικό πόνημα χριστιανικῆς Βιοηθικῆς ὑπογραμμίζεται ἡ ἀρχή τῆς Όρθόδοξης Θεολογίας ὅτι ἡ ζωή εἶναι κτῆμα καί δωρεά τοῦ Θεοῦ, γι΄ αὐτό οἱ ἐπιστήμονες θά πρέπει νά τήν προσεγγίζουν μέ τήν ὀφειλόμενη σεμνότητα, σεβασμό καί εὐθύνη.

Μία ἐπικαιροποιημένη προσέγγιση ζητημάτων πού ἀπασχολοῦν τίς σύγχρονες κοινωνίες, ὅπως οἱ διαφυλικές σχέσεις, ἡ ταυτότητα τῶν φύλων καί τά δικαιώματα ἐμβρύων καί παιδιῶν, ὑπό τό πρῖσμα τῆς Όρθόδοξης ἀνθρωπολογίας. Ἕνα ἔργο πού δίνει εὐληπτες καί εὐλογες ἀπαντήσεις στά ἠθικά διλήμματα πού προκύπτουν ἀπό τήν ἐφαρμογή τῶν νέων αὐτῶν ἐπιστημονικῶν μεθόδων.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαίο φύλλο ὀρθόδοξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 70όν

7 Αυγούστου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 32 (3610)

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Τό μεγάλο θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πέντε ἄρτων καί τῶν δύο ἰχθύων παρουσιάζεται σήμερα, πρώτη Κυριακή τοῦ μηνός Αυγούστου καί ὄγδοη στή σειρά τῶν περικοπῶν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. Ὁ Χριστός, ὅπως ἀκούμε καί διαβάζουμε κατά τή σημερινή εὐαγγελική ἀνάγνωση, ἀφοῦ σκορπίζει μέ περισσή ἀγάπη τήν εὐσπλαγχνία καί τή φιλανθρωπία του, διδάσκοντας τήν ἀλήθεια καί θαυματουργώντας, πρὸς τά πλήθη πού εἶχαν προσέλθει νά πληροφορηθοῦν ὡς αὐτόπτες καί αὐτήκοοι μάρτυρες τά θαυμάσιά του, θεραπεύει ἔπειτα πατρικά τή φυσικώτατη ἀνάγκη τους γιά χορτασμό ἀπό τήν πείνα πού εὐλόγα τούς εἶχε καταλάβει μέ τήν παρέλευση πολλῶν ὥρων παραμονῆς τους ἐκεῖ.

Ὁ προσφερόμενος Χριστός

Γνωρίζουμε ἀπό τήν ἐμπειρία μας ὅτι ὁ Χριστός μέ πολλούς τρόπους προσφέρει ὀλόκληρο τόν ἑαυτό του σέ κάθε ἕναν ἀπό ἐμᾶς πού ἐπιθυμοῦμε νά προσλάβουμε αὐτή τήν προσφορά. Ἦρθε γιά νά ὑπηρετήσει ὅλον τόν ἄνθρωπο, γιά νά τόν θρέψει μέ τήν παρουσία του, γιά νά στηρίξει καί νά οἰκοδομήσει πνευματικά, ψυχικά καί σωματικά μέ ἀρραγές θεμέλιο τόν ἴδιο του τόν ἑαυτό, τό δημιούργημά του. Μέ τήν ἴδια θέρμη καί ἀγάπη πού καλεῖ σέ μετάνοια, πού διδάσκει τή σωτηρία μέσω τοῦ θελήματός του, πού θεραπεύει τίς ποικίλες ἀσθένειες, ἔτσι ἀκριβῶς βλέπουμε καί συγκινημένοι συμπεραίνουμε ὅτι μεριμνᾷ πατρικά γιά τή διατροφή καί τήν ἐξυπηρέτηση τῶν ἀνθρώπων.

Προτύπωση τῆς θείας Εὐχαριστίας

Ὁ πολλαπλασιασμός τῶν πέντε ἄρτων μέ ἀποτέλεσμα τήν ἱκανοποι-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιδ' 14-22)

Τό θαῦμα τοῦ χορτασμοῦ τῶν πέντε χιλιάδων

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολλὸν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κάμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε, εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτούς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησε, καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς Μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητάς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους.

ηση κάθε ἀνάγκης στήν ὑπηρεσία τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι μιά οὐσιαστική καὶ εὐλογημένη προτύπωση τῆς θείας Εὐχαριστίας, τῆς προσφορᾶς δηλαδὴ τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν παράδοση ἀπὸ τὸν ἴδιο τῶν ἱερῶν μυστηρίων στό ὑπερῶο τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου. Εἶναι ἓνα πρακτικό κήρυγμα καὶ μιά ἐμπειρική ἀπόδειξη τῆς ἀλήθειας πού κηρύττει στήν Παλαιὰ Διαθήκη ὁ θεοφώτιστος ψαλμῶδός: «Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου καὶ αὐτός σε διαθρέψει» (Ψαλμ. 54,23). Ἄφησε δηλαδὴ στὸν Χριστὸ τὴ διακονία κάθε ἀναγκαιότητάς σου, ἐμπιστέψου τον, καὶ θά λάβεις ὡς ἀντίδωρο τὴν πατρική του ἀγάπη, τὴ φροντίδα, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἐπέμβασή του σέ κάθε πτυχὴ τῆς ζωῆς, γιὰ σύνολη τὴν ὑπόσταση καὶ τό εἶναι σου μέ προοπτική τὴ σωτηρία σου.

Περιμένει ὁ Θεός ἀπ' ὅλους μας νά κατανοήσουμε ὅτι πατρίδα μας εἶναι ὁ οὐρανός καὶ ὅτι εἴμαστε περαστικοὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμο, ἀναμένοντας τὴ συμμετοχὴ μας στή χαρὰ τῆς Βασιλείας. Τοῦτο μπορούμε ὄχι μόνο νά τό ἐλπίζουμε, ἀλλά καὶ νά τό ζοῦμε καθημερινά στή θεία Λειτουργία μέ τὴ συμμετοχὴ μας στό ἅγιο σῶμα καὶ τό τίμιο αἷμα τοῦ Κυρίου μας. Ἡ θεία Λειτουργία, ἀκόμη κι ὅταν τελεῖται τὴν πιὸ ἀπλή ἡμέρα καὶ στὸν πιὸ ταπεινὸ τόπο, εἶναι ἓνα παράθυρο γιὰ νά μπεῖ ὁ λαμπρός ἥλιος τῆς ὀγδόης ἡμέρας στὸν ἱστορικό χρόνο τῆς ζωῆς μας.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἀφοῦ βγῆκε ἔξω ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺ πλῆθος, καὶ τοὺς εὐσπλαγχνίστηκε καὶ θεράπευσε τοὺς ἀρρώστους τους. Ὅταν ὅμως βράδιασε, τὸν πλησίασαν οἱ μαθητὲς του καὶ τοῦ ἔλεγαν· Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος καὶ πέρασε ἡ ὥρα· Ἄφησε τὰ πλῆθη νὰ φύγουν, γιὰ νὰ μεταβοῦν στὰ χωριά καὶ νὰ ἀγοράσουν τροφίμα γιὰ τοὺς ἑαυτούς τους. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Δέν χρειάζεται νὰ φύγουν, δώστε τους ἐσεῖς νὰ φᾶνε. Αὐτοὶ τοῦ λέγουν· Ἐδῶ δὲν ἔχομε παρὰ πέντε ψωμιά καὶ δύο ψάρια. Αὐτός εἶπε· Φέρτε τους ἐδῶ σέ ἐμένα. Καὶ ἀφοῦ παρότρυνε τὰ πλῆθη νὰ καθῆσουν στὰ χορτάρια, πῆρε τὰ πέντε ψωμιά καὶ τὰ δύο ψάρια καὶ ἀνέβλεψε στὸν οὐρανό, τὰ εὐλόγησε καὶ, ἀφοῦ τὰ τεμάχισε, ἔδωσε τὰ ψωμιά στοὺς μαθητὲς, οἱ δὲ μαθητὲς στὰ πλῆθη. Καὶ ἔφαγαν ὅλοι καὶ χορτάσαν, καὶ μάζεψαν ὅ,τι περισσεύει ἀπὸ τὰ κομμάτια δώδεκα γεμάτα κοφίνια. Αὐτοὶ πού ἔφαγαν ἦταν περίπου πέντε χιλιάδες ἄνδρες, χωρὶς γυναῖκες καὶ παιδιά. Καὶ ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἀνάγκασε τοὺς μαθητὲς του νὰ ἐπιβιβαστοῦν στό πλοῖο καὶ νὰ μεταβοῦν στήν ἀπέναντι ὄχθη πρὶν ἀπὸ αὐτόν, μέχρις ὅτου ὁ ἴδιος ἀφήσει τὰ πλῆθη.

(Απὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγάλη δωρεὰ πού ὁ Χριστὸς μέ τό κήρυγμα, τὰ θαύματα, τὸν Σταυρό καὶ τὴν Ἀνάστασή του μᾶς προσφέρει· αὐτὴ ἀποτελεῖ μιά μόνιμη πρόσκληση τοῦ ἀγίου Σώματός του, δηλαδὴ τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὄλου τοῦ κόσμου, «τούς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους» νὰ ἔρθουν κοντά του. Ἰδιαίτερα σήμερα, πού ὁ κόσμος ἔχει ἀναγορεύσει σέ πρώτη μέριμνά του τὴν παράδοσή του στὰ πάθη, τὸν ἀτομισμὸ καὶ τὴ φιλαυτία του, ἡ κυριακὴ πρόσκληση παραμένει πάντοτε ἡ ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀγαθότητάς του.

Ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὴ σημερινὴ ἡμέρα, τὴν ἐπομένη τῆς ἐνδοξης δεσποτικῆς ἐορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ μιά ἐβδομάδα πρὶν ἀπὸ τὴ μεγάλη θεομητορικὴ ἐορτὴ τῆς Κοιμήσεως καὶ τῆς Μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου, μέ τὴν ἀγαθὴ συγκυρία τῆς ἀνάγνωσης τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πέντε ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων καὶ τὸν συνακόλουθο πολυεπίπεδο χορτασμό τοῦ πλῆθους τῶν ἀνθρώπων, μᾶς διδάσκει διαχρονικά. Μᾶς ξεκαθαρίζει ὅτι ἡ ζωὴ ἐντός της εἶναι ἓνας διαρκῆς καὶ μόνιμος πολλαπλασιασμός χαρίτων καὶ χαρισμάτων καὶ ἓνας γλυκὺς πνευματικὸς χορτασμός. Μένει σέ ἐμᾶς ποθώντας τὴ γεύση αὐτῆς τῆς προσφορᾶς νὰ παραμένουμε πάντοτε στή χαρὰ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀρχιμ. Ἁ. Ἀ.